

Súd: Okresný súd Galanta
Spisová značka: 26C/213/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2316208735
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 07. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Naďa Pethöová
ECLI: ECLI:SK:OSGA:2020:2316208735.8

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Galanta v konaní vedenom sudkyňou JUDr. Naďou Pethöovou v právnej veci žalobcu: T. B. K., G.. XX.XX.XXXX, K. X, M., zastúpený splnomocnencom: JUDr. Pavel Polakovič, nar. 09.01.1962, bytom Cajlanská 82, Pezinok, proti žalovanému: O. W., G.. XX.XX.XXXX, K. O. XXX/XX, A., zastúpený: JUDr. Vladimír Sidor, advokát, IČO: 42256593, Železničná 4/A, Hlohovec, o zaplatenie 4029 eur s prísl., takto

rozhodol:

- I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 3500 eur do 3 dní.
- II. Vo zvyšnej časti súd žalobu zamietla.
- III. Súd žalobcovi priznáva 74 % náhrady trov konania a trov právneho zastúpenia.

odôvodnenie:

1. Žalobou podanou súdu dňa 13.05.2016, v priebehu konania zmenenou, žalobca žiadal súd, aby žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 4029 eur, a to z dôvodu nesplnenia povinnosti vrátiť pôžičku.
2. Žalovaný žiadal žalobu zamietnuť.
3. Súd vykonal dokazovanie: vyjadreniami zástupcov strán sporu, písomnou korešpondenciou strán sporu, listinou „pôžička“ a „pôžička - navýšenie“, znaleckým posudkom č. XX/XXXX, ostatnými listinnými dôkaznými prostriedkami obsiahnutými v spise súvisiacimi s predmetom konania a dospel k nasledovným zisteniam skutkového a právneho stavu veci:
4. Pôvodne žalobca žiadal uložiť rozsudkom povinnosť žalovanému zaplatiť žalobcovi sumu 16529 eur z dôvodu, že dňa 04.11.2015 mu požičal sumu 3000 eur a 18.01.2016 sumu 500 eur s tým, že žalovaný pôžičku vráti do 31.03.2016. Zároveň sa mali dohodnúť, že zaplatí žalobcovi aj sumu 529 eur za poplatok za predčasný výber peňazí z banky. Dňa 22.02.2016 požičal žalobca žalovanému sumu 12500 eur na kúpu osobného motorového vozidla Škoda Octavia s tým, že peniaze mali byť vrátené do konca 04/2016, ktoré peniaze tiež vyplatené neboli. Po podaní žaloby v čase pred vydaním platobného rozkazu žalobca vzal žalobu v sume 12500 eur späť z dôvodu, že predmetná pôžička síce vrátená žalovaným nebola, avšak tento previedol vozidlo Škoda Octavia na žalobcu. Na margo odporu proti platobnému rozkazu uviedol, že pokiaľ žalovaný nenamietol prevzatie sumy 3500 eur, mení právny titul žaloby na vydanie bezdôvodného obohatenia. Spochybnil nepravosť podpisu žalovaného na zmluvách o pôžičke, v tejto súvislosti navrhol vykonať znalecké dokazovanie. V súvislosti so závermi znaleckého dokazovania poukázal na skutočnosť, že ak znalec v posudku uvedie, že niečo je pravdepodobné, myslí sa tam pravdepodobnosť v miere 98%.

5. Žalovaný najskôr spochybnil existenciu zmluvy o pôžičke medzi stranami sporu, na margo žalobcom predložených listinných dôkazov poukázal na to, že v prvom rade nejde o dvojstranný právny úkon, ktorým zmluva o pôžičke nepochybne musí byť, ale o jednostranný právny úkon, pričom podpis žalovaného na oboch listinách nie je jeho pravým podpisom. Vzhľadom na to, že v listinách nie je riadne označená osoba, ktorá mala sumu 3000 eur a sumu 500 eur prevziať, poprel aj prevzatie peňazí tvrdené žalobcom. Znalecký posudok rovnako nepovažoval za dôkazný prostriedok preukazujúci čo i len čiastočnú dôvodnosť žaloby, nakoľko znalec neuviedol percentuálne mieru zistenej pravdepodobnosti, v ktorej súvislosti poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Trnave sp. zn. 24Copr/3/2018, ktorým bol potvrdený rozsudok Okresného súdu Trnava sp. zn. 19Cpr/2/2014, kde súd v obdobnom prípade nariadil kontrolné znalecké dokazovanie za účelom špecifikácie miery pravdepodobnosti, ktoré dokazovanie by mal navrhnúť žalobca nesúci dôkazné bremeno. Poukázal aj na ďalší nedostatok žalobcom predložených listín, a to, že ich písal žalobca v prvej osobe, pričom vzhľadom na jeho tvrdenie, že listiny mali byť podpísané žalovaným, to vyvoláva dojem, akoby aj text listín písal žalovaný, čo však nie je pravda.

6. Podľa § 451 ods. 1 OZ kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

7. Podľa § 451 ods. 2 OZ bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

8. Podľa § 456 OZ predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal. Ak toho, na úkor koho sa získal, nemožno zistiť, musí sa vydať štátu.

9. Podľa § 458 ods. 1 OZ musí sa vydať všetko, čo sa nadobudlo bezdôvodným obohatením. Ak to nie je dobre možné, najmä preto, že obohatenie spočívalo vo výkonoch, musí sa poskytnúť peňažná náhrada.

10. Predmetom konania je zaplatenie sumy 4029 eur titulom vydania bezdôvodného obohatenia.

11. Rozhodujúcim dôkazným prostriedkom preukazujúcim prevzatie sumy 3500 eur boli listinné dôkazné prostriedky predložené žalobcom na č.l. 2 a 3 spisu, označené ako „pôžička“ č.l. 2 a „pôžička - navýšenie“ č.l. 3. Hodnotiac predložené dôkazné prostriedky podľa obsahu súd dospel k záveru, že v oboch prípadoch ide o jednostranné právne úkony, ktoré jednoznačne potvrdzujú prevzatie sumy spolu 3500 eur žalovaným, pričom sumu 3000 eur prevzal od žalobcu dňa 04.11.2015 a sumu 500 eur dňa 18.01.2016. Vo vzťahu k zvyšku žalovanej sumy - 529 eur - súd nemal z vykonaného dokazovania za preukázané, že by došlo na strane žalovaného k bezdôvodnému obohateniu na úkor žalobcu, nakoľko nebolo preukázané vykonanie tohto plnenia žalobcom v prospech žalovaného. Listina č.l. 2 je v danej časti pomerne nezrozumiteľná, suma 529 eur mala predstavovať poplatok pre banku za zníženie doby viazanosti, avšak nebolo preukázané, či k jeho zaplateniu skutočne došlo, kým a kedy, na základe čoho v danej časti žalobca nepreukázal, že by sa žalovaný bez právneho dôvodu na úkor žalobcu obohatil, v dôsledku čoho súd žalobu v časti sumy 529 eur zamietol. Právnym dôvodom poskytnutia sumy 3500 eur žalobcom mala byť v zmysle pôvodného znenia žaloby pôžička, ktorá ako dôvod je uvedená aj v oboch predložených listinných dôkazoch, existenciu platnosti samotnej zmluvy o pôžičke však súd v konaní nemal úlohu skúmať vzhľadom na zmenu právneho dôvodu žaloby vykonaného žalobcom v priebehu konania, pričom len konštatuje, že pre prípad preukázania existencie písomnej zmluvy o pôžičke je nevyhnutné, aby bol písomne zachytený súhlas s jej písomným obsahom nielen žalovaným ako dlžníkom, ale aj žalobcom ako veriteľom, nakoľko nepochybne ide o dvojstranný právny úkon (§ 657 OZ).

12. Z vykonaného znaleckého dokazovania ohľadne pravosti podpisu žalovaného na listinách na č.l. 2 a 3 spisu, znalecký posudok č. XX/XXXX vypracovaný v priebehu konania znalcom M.. N. Y., vyplynul záver, že podpisy na listinách č.l. 2 a 3 spisu sú pravdepodobne vlastnými podpismi žalovaného, neboli zistené stopy nasvedčujúce použitie metód falšovania podpisov. Súd vyhodnotil uvedený záver ako záver v prospech žalobcu, teda mal za to, že podpisy na č.l. 2 a 3 sú vlastnoručnými podpismi žalovaného. Nestotožnil sa s argumentáciou žalovaného o tom, že absenciou posudku je neuvedenie miery pravdepodobnosti znalcom a nutnosť kontrolného znaleckého dokazovania navrhnutého žalobcom. Súd nie je viazaný v predmetnom konaní rozhodnutím odvolacieho súdu

vydaným v inom konaní. Zároveň súd percentuálne uvedenie miery pravdepodobnosti znalcom nepovažuje za nevyhnutnú náležitosť posudku. Vychádzajúc z logického významu slova mal za to, že ak znalec uvedie, že „pravdepodobne je podpisom žalovaného“, samo o sebe to značí, že podpis je pravým v miere nad 50%, nakoľko v opačnej situácii (v miere pod 50%) by znalec použil slovné spojenie „pravdepodobne nie je podpisom žalovaného“. Vzhľadom na skutočnosť, že súd v civilnom sporovom konaní rozhoduje v zásade prevahy dôkazov, miera pravdepodobnosti 50% a vyššia je postačujúca pre procesný úspech (v spojení s ďalším vykonaným dokazovaním) žalobcu. Súd sa nestotožnil s názorom žalovaného o tom, že žalobca by mal navrhnúť kontrolné znalecké dokazovanie ohľadne doplnenia percentuálneho určenia miery pravdepodobnosti. Žalovaný spochybnil dôkaz produkovaný žalobcom v podobe dokumentov na č.l. 2 a 3 spisu čo do pravosti podpisu žalovaného, jeho procesnou povinnosťou bolo navrhnúť znalecké dokazovanie relevantným znalcom, toto dokazovanie však navrhol žalobca, pričom súd uvedené nemal zákonný dôvod žiadané znalecké dokazovanie nariadiť, avšak ak závery znaleckého dokazovania spochybňuje žalovaný, kontrolné znalecké dokazovanie mal navrhnúť on, nie žalobca, ktorý závery znaleckého dokazovania nespochybnil. Nadôvažok, súd sa nemal dôvod nestotožniť s argumentáciou žalobcu, ktorý uviedol, že ak znalec v znaleckom posudku uvedie, že pravdepodobne ide o vlastnoručný podpis subjektu, vychádzajúc z praxe ide o mieru pravdepodobnosti 98% (čo nie je v rozpore s logickým výkladom uvedeným vyššie).

13. Vzhľadom na uvedené skutočnosti mal súd za preukázané, že dňa 04.11.2015 prevzal žalovaný od žalobcu sumu 3000 eur a dňa 18.01.2016 sumu 500 eur, ktoré žalobcovi doposiaľ nevrátil, pričom zároveň bolo preukázané, že na uvedený postup (prevzatie a nevrátenie peňazí) neexistoval medzi stranami sporu relevantný právny dôvod, na základe čoho možno ustáliť, že na strane žalovaného došlo k bezdôvodnému obohateniu na úkor žalobcu podľa ust. § 451 ods. 2 OZ, ktoré plnenie je povinný žalovaný žalobcovi v súlade s ust. § 456 OZ vydať. Na základe uvedeného súd žalobe v časti sumy 3500 eur vyhovel, vo zvyšnej časti (529 eur) žalobu zamietol, nakoľko žalobca nepreukázal, že daná suma má rovnako predstavovať bezdôvodné obohatenie žalovaného na úkor žalobcu.

14. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa ust. § 255 ods. 2 CSP, kde žalobca ako plne procesne úspešný účastník konania má právo pomernú náhradu trov konania a právneho zastúpenia určenú pomerom úspechu v konaní. Žalobca bol v konaní úspešný v miere 87%, neúspešný bol teda v miere 13%, kde miera náhrady trov konania predstavuje rozdiel medzi uvedenými údajmi, t. j. 74%.

Poučenie:

Odvolať proti rozsudku možno podať do 15 dní odo dňa jeho písomného doručenia cestou podpísaného súdu na Krajský súd v Trnave, písomne.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolať možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o exekútoroch a exekučnej činnosti v platnom znení.